

Педер Хузангай

ВЕЧІР СЕСПЕЛЯ В КИЄВІ

Рушник квітчає на стіні
Портрет чуваського поета.
Мені знайомий він і ні...
А пісня стала вже безсмертна.

Ми славим Сеспеля, хоч я
Лиш чув про путь його бійцеву,
Як юнаки оці, чия
Судьба так схожа на співцеву...

Та знаю я: у них не гірш
Запал любові і натхнення,
Коли його читаєш вірш
Уголос, наче одкровення.

Я вірю: слову чуваша
Ще наповнять серця піснями.
Чуваська світиться душа,
Бо Мішші Сеспель разом з нами.

Літа летять, літа летять,
Немов розгін козацьких коней.
Його братам за шістдесят...
Про інших тільки тихий спомин.

А він в легенду входить — наш,
Натхненний, як весна, розквітлий,
Дніпром всиновлений чуваш,
Красивий, двадцятидволітній!